

Joan Fageda, l'aspirant popular

Joan Fageda, intenta per tercera vegada consecutiva guanyar les eleccions municipals de Palma. "Aquesta és la darrera vegada que em presente, si no guany, però estic convençut que guanyarem". Pot ser guanyi o no, però sens dubte aquesta és la campanya en la qual més esforços ha invertit, tant ell com el seu partit.

Ni ell ni els militants populars volen recordar antigues derrotes. "El passat ja és història, nosaltres miram el futur, contestava una senyora completament atapeïda d'adhesius del PP a un company (¿se n'ha de dir així en el PP?) militant que recordava que poc faltà per obtenir la batllia el 1987.

La campanya del candidat Fageda és molt "americana". Els assessors d'imatge treballen força. Les tradicionals ulleres del candidat han desaparegut i en el seu lloc hi ha un nou model, molt modern. La barba sembla no haver poblat mai la cara del Sr. Fageda, si jutgem per l'excel·lent afaitada que llueix. Vestit impecablement l'americana i calçons obscurs i camisa clara, sembla ser un *replicant* —només per que fa al vestuari— del gran candidat popular, el president Canellas.

Si no hi ha un acte matiner, el candidat aspirant s'aixeca d'hora per anar al seu despatx. Des d'allà contacta amb la seu del partit, per saber noves. Si no hi ha ordre en contra, a les 10'00 es dirigeix a reunir-se amb els companys populars.

En aquesta ocasió l'espectacle comença a les 11'00. Lloc: un cèntric carrer comercial de Ciutat. Objectiu: recórrer totes les botigues presentant la candidatura i saludar els viants. Obren la "processó" tres belles al·lotetes, totes elles rosses, cara guapa i de perfecta uniformitat blau marí. Molt alegres, reparteixen adhesius i propaganda del PP a tothom que vulgui agafar-ne i sempre —s'accepti o no el present— donen unes amables gràcies que fan ganes de votar-les... si és que es presenten. Darrere seu, els candidats Fageda i Cañe-

llas, envoltats d'un niu de redactors, fotògrafs i càmeres de TV (¿han de fer, els polítics, alguna cosa que no tenguin com a objectiu el sortir en el mitjans de comunicació?). Sense deixar de somriure reparteixen tríptics electorals i estrenyen la mà d'algun conegut. Una senyora diu a Fageda: "A veure si aquesta vegada guanya vostè, ¿eh?". "Si nosaltres guanyem, guanya vostè, senyora", respon el candidat. Una altra senyora, aquesta de bastant edat, es dirigeix al grup de candidats populars, "quan guanyin vostès a veure si acaben amb aquesta plaga de drogats, el que han de fer és que tota aquesta gent que no té feina... ¡camí!". Somriures de compromís dels presents. De sobte se sent un enrenou estrany. Fageda trau d'una butxaca de l'americana un aparell. El desplega, és

un telèfon portàtil —"motorola", en diuen ara— que li permet estar en contacte continu amb la seu del PP.

Són les 11'45 i el candidat Fageda —Canellas ha desaparegut ja— té una cita ineludible: una reunió amb la banda municipal per escoltar queixes de l'actual equip municipal. A les 13'00 hores, i sota un sol de justícia, Fageda comparteix honors amb Canellas a la inauguració d'un nou tram de l'autovia de Ciutat. El cansanci no apareix, tot son rialles bon humor.

A les 14'00, hora de dinar. Menjar amb una organització de comerciants que li explicaran els problemes del sector, "sobretot són referides a la inseguretat ciutadana".

A partir de les 17'00 comença novament el *maning*. Furgoneta a punt, destrossant tímpanes amb les cançonetes que demanen el vot. Fageda i el seu equip comencen a passejar per la zona que tres hores més tard ha d'acollir el míting. A les 20'30 a un bar que és seu d'una penya madridista, Joan Fageda es troba amb un públic que l'aclama com a futur batlle de Ciutat.

A les 22'00 hores el candidat popular va a sopar amb els companys populars, entre ells el conseller adjunt a la Presidència, Francesc Gilet, i a preparar el debat radiofònic amb Llaneres.

Igual que el seu oponent socialista, Fageda surt de la ràdio quan ja se superen les 00'00 hores d'un nou dia. Encara queda una última xerrada amb l'equip, potser una copa, i preparar els detalls de l'endemà. En cap moment, almenys en públic, s'ha notat cap signe de cansament.

Tot han estat somriures, simpatia, bon humor... Cal suposar, però, que, quan arriben a casa, deuen estar rebutats. Però no hi ha temps per al cansament. Al cap de poques hores començarà una nova jornada, i han d'estar perfectament preparats. És la campanya.

Miquel Payeras